

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 26/2018-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. januára 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2 To 52/2017 zo 7. septembra 2017 a jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.
2. Žiadosti [REDACTED] o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. decembra 2017 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta

porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 2 To 52/2017 zo 7. septembra 2017 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) a zároveň žiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky.

Sťažovateľ v sťažnosti vyslovuje nespokojnosť s rozhodnutím krajského súdu, ktorým zrušil uznesenie Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 3 T 99/2016 z 24. januára 2017. Okresný súd v tomto uznesení odmietol obžalobu prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V (ďalej len „okresný prokurátor“) sp. zn. 1 Pv 558/2016 z 12. decembra 2016 na obvineného sťažovateľa pre zločin krádeže. Podľa neho okresný súd postupoval správne, keď obžalobu odmietol. Naopak, krajský súd porušil jeho základné právo na spravodlivý proces, ak vecne správne uznesenie okresného súdu zrušil.

Sťažovateľ požiadal ústavný súd o ustanovenie obhajcu v konaní pred ústavným súdom v tejto veci.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03).

Ústavný súd môže rozhodnúť o ustanovení právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ak sú kumulatívne splnené tri podmienky, resp. predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom: (i) žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu, (ii) majetkové pomery odôvodňujúce takúto žiadosť, (iii) nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Pokiaľ ide o podmienku vyžadujúcu, aby nešlo o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti, táto je splnená vtedy, ak okrem iného je daná právomoc ústavného súdu na prerokovanie sťažnosti a ak sťažnosť nie je oneskorená ani zjavne neopodstatnená.

Ak teda ústavný súd z obsahu sťažnosti a z výsledku jej posúdenia zistí, že v danom prípade nie je daná právomoc ústavného súdu na jej prerokovanie, sťažnosť je oneskorená, neprípustná alebo zjavne neopodstatnená, znamená to, že ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti, a teda nie je splnený jeden z predpokladov ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, v dôsledku čoho nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom vyhovieť.

Sťažovateľ namieta porušenie v sťažnosti označených práv podľa ústavy a dohovoru v trestnom konaní, v ktorom krajský súd zrušil uznesenie okresného súdu o odmietnutí obžaloby okresného prokurátora podanej na sťažovateľa.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého uznesenia okrem iného uviedol:

„Na podklade sťažnosti okresného prokurátora, krajský súd ako nadriadený orgán preskúmal v rozsahu § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť ako i konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu a zistil, že sťažnosť okresného prokurátora je dôvodná.

Podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por., ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie, uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Dňa 12.12.2016 Okresná prokuratúra Bratislava V podala na Okresný súd Bratislava V obžalobu na obv. [REDAKOVANÉ] pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona na skutkovom základe vymedzenom v obžalobe.

Dňa 24.01.2017 Okresný súd Bratislava V uznesením podľa § 244 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku rozhodol o odmietnutí obžaloby a vec vrátil prokurátorovi.

Sťažnostný súd na základe preskúmania predloženého spisového materiálu konštatuje nasledovné:

-vydaniu uznesenia podľa § 142 ods. 1 Trestného poriadku o pribratí znalkyne [REDAKOVANÉ] zo dňa 05.10.2016 v súlade so zákonom predchádzal príkaz sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava V podľa § 148 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku zo dňa 27.09.2016,

-uznesenie o pribratí znalkyne bolo dňa 13.10.2016 doručené obhajcovi,

-uznesenie o pribratí znalkyne bolo doručené obvinenému dňa 24.10.2016,

-obvinený reagoval na rozhodnutie vyšetrovateľa PZ písomným podaním, toto nebolo po jeho vyhodnotení prokurátorom po obsahovej stránke posudzované ako sťažnosť pre vecné dôvody alebo pre osobu znalca, keďže obvinený ním napádal výlučne postup vyšetrovateľa PZ pri zasielaní uznesenia,

-na toto podanie prokurátor reagoval a upovedomil obvineného, že jeho podanie po obsahovej stránke posúdil ako žiadosť o preskúmanie postupu policajta v zmysle § 210 Trestného poriadku a oznámil mu, že nezistil pochybenie vyšetrovateľa,

-obvinený na upovedomenie prokurátora o vybavení jeho podnetu žiadnym spôsobom ďalej nereagoval a nedomáhal sa konania podľa § 185 a nasl. Trestného poriadku smerujúceho k prípadnému zrušeniu uznesenia o pribratí znalkyne, v celom ďalšom priebehu prípravného konania ani nenamietal osobu znalca, položené otázky či iné vecné dôvody,

-krajský súd prisvieďča jednej zo sťažnostných námietok prokurátora, že vyšetrenie je vykonávané znalcom pribratého do trestného konania, nejedná sa teda o úkon orgánov činných v trestnom konaní, obvinený znalkyni pri vyšetrení dňa 21.10.2016 ani neuviedol, že z dôvodu nedoručenia uznesenia, resp. nevedomosti o predmete vyšetrenia žiada o preloženie vyšetrenia,

-v rámci znaleckého skúmania duševného stavu obvineného v trestnom konaní sa neriešia právne otázky, majúce vplyv na skutkovú objasnenosť veci.

Krajský súd uzatvára, že okresný súd nepostupoval zákonne, keď na základe vyššie uvedených skutočností rozhodol podľa § 244 ods. 1 písm. h/ Tr. por, a odmietol obžalobu Okresného prokurátora Bratislava V sp. zn. 1Pv 558/2016 zo dňa 12.12.2016 podanú na Okresný súd Bratislava V dňa 13.12.2016 na obvineného [REDAKOVANÉ], a preto uznesenie súdu prvého stupňa na základe sťažnosti okresného prokurátora zrušil a uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.“

Ústavný súd konštatuje, že rozhodnutie krajského súdu v namietanom konaní nemôže byť predmetom kritiky ústavného súdu, pretože pri rozhodovaní o odvolaní prokurátora správne aplikoval ustanovenie § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku s poukazom na ustanovenie § 244 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku, podľa ktorého súd pri predbežnom prejednaní obžaloby obžalobu odmietne a vráti vec prokurátorovi, ak zistí závažné procesné chyby. Krajský súd procesné chyby okresnému súdu v napadnutom uznesení správne vytkol.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v rámci predbežného prerokovania v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú (bod 1 výroku rozhodnutia).

Za tejto situácie u sťažovateľa nebola splnená podmienka pre ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, preto nemožno vyhovieť jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom (bod 2 výroku rozhodnutia).

Vzhľadom na už uvedené ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. januára 2018